

forslaget er foreslaaet, at Begyndelses- og Registreringsforretningerne skal afholdes af Eksekutor i Skifterettens Nærværelse og under dens Tilsyn, forstaar jeg jo meget vel den Tanke, der ligger bag, nemlig den at skabe Sikkerhed for, at ogsaa alle Bomidler virkelig bliver registreret. Nu er det ikke ganske klart, hvad der egentlig menes med denne Bestemmelse. Hvis Meningen dermed blot er den, at en Fuldmægtig fra Skifteretten skal være til Stede ved den formelle Aabnings- og Begyndelsesforretning, der finder Sted, vil denne Bestemmelse ikke yde nogen som helst Sikkerhed, fordi man paa dette Tidspunkt ikke vil have noget sikkert Overblik over Boets Midler. Hvis derimod Meningen er, at den senere Vurdering og Registrering af Bomidlerne skal ske i Nærværelse af en Fuldmægtig fra Skifteretten, vil det i Betragtning af, at Eksekutorboerne i Regelen er meget store Boer, betyde et saadant Arbejde for Skifteretten, at det kan befrygtes, at det nuværende Personale ikke slaar til. Og endda vil det ikke yde nogen Betyggelse, idet der, som enhver, der har haft med Bobehandling at gøre, ved, meget ofte paa et senere Tidspunkt dukker Bomidler op, som man først senere bliver paa det rene med.

Derfor maa jeg mene, at den af Administrationskommissionen i dens Forslag antydede Vej, hvorefter Eksekutorer og Arvinger overfor den tilsynsførende Myndighed skal opgive, hvilke Bomidler der findes, afgjort er at foretrække frem for den, Lovforslaget anviser. Hvis man udvikler denne Regel paa en saadan Maade, at man fastsætter, at der baade ved Bobehandlingens Begyndelse og ved dens Afslutning paa Tro og Love af Eksekutor og samtlige i Boet interesserede skal afgives en Erklæring om, hvilke Bomidler der findes i Boet, vil dette utvivlsomt være en langt bedre og mere betryggende Vej at gaa.

Med Hensyn til Lovforslagets § 3 ønsker jeg blot at bemærke, at jeg ikke er nogen Tilhænger af den Tendens, § 3 er et Udtryk for, og som gaar ud paa at tage Forretningerne bort fra Amterne og lægge dem ind under Embedsmænd, der er knyttet til Centraladministrationen. Efter min Opfattelse maatte Amterne meget vel ligesom hidtil kunne overkomme det Tilsyn med og den Revision af Dødsboer, der er Tale om. Det, der er det sikre ved den her foreslaede Ordning, er jo, at der kommer nogle forøgede Udgifter, hvad enten disse saa skal afholdes af Statskassen eller af Boerne, og dette kan jeg i og for sig ikke anse for ønskeligt.

Jeg vilde derfor mene, at det havde været at foretrække, at man havde bibeholdt den Ordning, at disse Forretninger stadig udførtes af Amterne. Vi har taget en hel Del af de Forretninger, der vedrører den kriminelle Retspleje, bort fra Amterne, og vi er nu altsaa i Færd med at tage en Del af de Forretninger, der vedrører den øvrige Del af vort Retsvæsen, bort fra dem, en Tendens, som jeg ikke finder anbefalelsesværdig.

Maa jeg endelig bemærke, at jeg er ganske enig i den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Sven fremsatte vedrørende Lovforslagets § 12, hvorefter det vilde være ønskeligt, at man i § 12, Nr. 1 a, — hvor der er Tale om, at visse af Boets Interessenter kan forlange, at Behandlingen af Boet skal overgaa fra Eksekutorerne til Skifteretten —, gør en Undtagelse, for saa vidt Skifteretten efter samtlige foreliggende Omstændigheder maatte anse Boet for solvent.

Da Lovforslaget, som sagt, vil blive Genstand for Udvalgsbehandling, skal jeg imidlertid ikke komme dybere ind paa Enkeltheder. Jeg skal give Udtryk for mit Partis og min egen Beredvillighed til at medvirke til Lovforslagets Ophøjelse til Lov i indeværende Samling, men jeg vil gerne endnu en Gang understrege, at mindst lige saa vigtigt som at faa Lovforslaget ophøjet til Lov hurtigt, er det at faa Lovforslaget ophøjet til Lov i en Form, der gør, at det virkelig kan løse den Opgave, det har sat sig.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Stilling til Lovforslaget. Den Kritik, der er fremsat, vedrører jo særlig tre Bestemmelser, §§ 2, 7 og 12.

Med Hensyn til § 2, som særlig de ærede Medlemmer Hr. Rytter og Hr. Heilesen var inde paa, vil jeg gerne paa Forhaand, for at stille mig saa forhandlingsvillig som muligt, indrømme, at Paragraffen maaske har mere formel end reel Interesse. Den største Betydning ligger maaske deri, at den straks fra Begyndelsen „officielt“ meddeler, at der skal føres Kontrol og Tilsyn. Denne Paragraf er jeg derfor meget villig til at forhandle om.

Med Hensyn til § 7 er Forholdet ogsaa det, at der fra samtlige Ordføreres Side er udtalt Betænkeligheder, men at disse Betænkeligheder er gaaet i nøjagtig samme Retning som dem, jeg selv udtalte, med Hensyn til den Affattelse, Landstinget havde givet Forslaget. Jeg betragter ogsaa § 7, Reglerne om Sikkerhedsstilling for saa